

det, men at udnytte opholdet under asylsagens behandling til f.eks. at begå kriminalitet.

Herudover indebærer lovforslaget, at anvendelsesområdet for udlændingelovens bestemmelser om administrativ udvisning udvides til også at omfatte tilfælde, hvor en asylansøger optræder voldeligt eller truende over for personalet eller beboere på et asylcenter, samt overtrædelser af visse af straffelovens bestemmelser om vold m.v. og overtrædelser af våbenloven.

Forslaget indebærer endelig, at Flygtningenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, i udlændingeloven gives udtrykkelig kompetence til at beslutte, at en sag eller en bestemt gruppe af sager skal undergives særlig hurtig behandling i nævnet.

Det er forudsat, at de foreslåede lovændringer skal ledsages af administrative initiativer, der skal sikre, at asylansøgere på et meget tidligt tidspunkt efter asylansøgningens indgivelse modtager målrettet og præcis information om de regler, som de forventes at rette sig efter, mens deres asylsag behandles, og om konsekvenserne af at overtræde dem.

Det er endvidere forudsat, at de asylansøgere, der har indgivet ansøgning om asyl før lovens ikrafttræden, modtager målrettet og præcis information om de foreslåede ændringer af betingelserne for administrativ udvisning og om de foreslåede konsekvenser i form af frihedsberøvelse eller varetægtsfængsling, hvis den pågældende asylansøger efter lovens ikrafttræden begår et forhold, der medfører udvisning efter udlændingelovens § 22-24 eller § 25 a, stk. 1. Der henvises herved til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, 3 og 5, og § 2.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Frihedsberøvelse af asylansøgere, der er administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, eller udvist ved dom efter udlændingelovens §§ 22-24

Efter udlændingeloven medfører en afgørelse om udvisning, at den pågældende udlændings eventuelle visum eller opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet (indrejseforbud). Udlændingen skal således udrejse af landet, og politiet drager omsorg for udrejsen, hvis ikke dette sker frivilligt.

Det bagvedliggende formål med udlændingelovens regler om udvisning af udlændinge på grund af kriminalitet er at forhindre sådanne udlændinge i at færdes frit her i landet.

I tilfælde, hvor en udlænding, der udvises, har en asylansøgning under behandling, skal der imidlertid træffes afgørelse i asylsagen, inden asylansøgeren – i tilfælde af afslag på asylansøgningen – kan udsendes af landet, og udvisningsafgørelsen dermed blive endeligt fuldbyrdet. Udsendelse af landet kan ikke ske, før end asylsagen er færdigbehandlet. Ellers ville der være risiko for, at udlændingemyndighederne – i strid med Danmarks internationale forpligtelser – udsendte en asylansøger til et land, hvor den pågældende ville risikere at blive udsat for forfølgelse.

Det forhold, at en udlænding har indgivet en ansøgning om asyl, bevirker således, at den pågældende får en bedre retsstilling end udlændinge, der ikke har indgivet ansøgning om asyl, idet der ikke – som tilfældet er i øvrigt – kan ske udsendelse af en udvist asylansøger umiddelbart efter, at udvisningsafgørelsen er truffet.

Udlændingeloven indeholder i dag i § 36, stk. 1, 1. pkt., hjemmel til, at politiet kan bestemme, at en udlænding skal frihedsberøves, såfremt de i udlændingelovens § 34 nævnte mindre indgribende foranstaltninger (deponering af pas, meldepligt m.v.) ikke er tilstrækkelige til at sikre muligheden for blandt andet administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, eller for udsendelse af en udlænding, der efter reglerne i udlændingelovens kapitel 1 og 3-5 a i øvrigt ikke har ret til at opholde sig her i landet.

Udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., giver således mulighed for at frihedsberøve en udlænding, mens det undersøges, om betingelserne for administrativ udvisning er til stede, ligesom bestemmelsen giver mulighed for at frihedsberøve en udlænding i tiden fra afgørelsen om udvisning er truffet, og indtil udsendelse kan finde sted.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., indeholder imidlertid efter Indenrigsministeriets opfattelse ikke tilstrækkelig hjemmel til at frihedsberøve en asylansøger, der er blevet administrativt udvist, under den resterende del af asylsagens behandling, og indtil udsendelse i tilfælde af afslag på asyl kan finde sted.

Med henblik på at sikre det bagvedliggende formål med udlændingelovens udvisningsregler og dermed en effektiv fuldbyrdelse af udvisningsafgørelserne foreslås det derfor, at asylansøgere, der udvises i medfør af udlændingelovens § 25 a, stk. 1, skal kunne frihedsberøves, jf. den i lovforslagets § 1, nr. 5, foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 3. Herved sikres det, at de pågældende – som andre udviste udlændinge – afskæres fra at færdes frit her i landet.